

Dr Marv Wilson, Prorocy, sesja 15, Ozeasz, część 2

© 2024 Marv Wilson i Ted Hildebrandt

To jest dr Marv Wilson w swoim nauczaniu o prorokach. To jest sesja 15, Ozeasz, część 2.

W porządku, jestem gotowy, aby zacząć. Pomódlmy się słowem.

Zacniemy. Czytamy Pismo Święte, Panie, i przypomina nam się, że ludzie modlili się tak naturalnie, jak oddychali. Dziękujemy Ci za ten naród odurzony Bogiem, którego możemy studiować, naród, który odwiedzałeś wielokrotnie w czasami najbardziej niezwykły sposób, którego rozmowy o Tobie wypełniały każdy krok na drodze życia.

Pomóż nam nigdy nie dzielić naszej wiary na przedziały i zajmować się sprawami duchowymi. Pomóż nam zdać sobie sprawę, że jesteśmy duchowi, żyjemy dla Ciebie we wszystkim, co robimy, we wszystkim, co myślimy i we wszystkim, co robimy. Modlimy się, abyśmy nauczyli się nowych lekcji o Twoim miłosierdziu i łasce wobec ludzi ze strony Wszechmogącego.

Pomóż nam nauczyć się lekcji Ozeasza na temat Twojej nieskończonej miłości, możliwości nowych początków, a nawet odnowienia. Dziękujemy za pisma święte, które możemy studiować w Gordonie otwarcie i swobodnie. Módlcie się, aby ta szkoła zawsze pozostała szkołą bibliocentryczną i chrześcijańsko-centryczną.

O to proszę przez Chrystusa Pana naszego. Amen. Mam zamiar rozdawać kartki na temat zbliżającego się sederu paschalnego.

Jest 6 kwietnia. Jest otwarty dla każdego z Twoich znajomych, ale jeśli dasz mi kopertę na opłacenie Twojej, którą odbiorę na pierwsze zajęcia po powrocie z przerwy, możesz zapłacić gotówką. Studenci płacą 12 dolarów, ale znalazłem dobroczyńcę, który chce obniżyć tę kwotę o kilka dolarów więcej do 10 dolarów.

Dorośli kosztują 20 dolarów, więc obejmuje posiłek. To wspaniały przykład tego, co robimy tutaj, na North Shore. Gromadzenie kościoła ewangelickiego i jego zespołu uwielbieniowego, współpraca z rabinem przy muzyce do sederu.

Pokazuje, co mogą zdziałać stosunki chrześcijańsko-żydowskie. Weźmy wspólny temat Pisma Świętego: odkupienie. Świętuj wydarzenie biblijne; najstarsze, nieprzerwanie obchodzone i z pewnością najważniejsze, zakorzenione w Biblii święto społeczności żydowskiej, czy to w diasporze, czy w kraju.

Odkupienie, Pascha, to święto żydowskiego powrotu do domu, życia rodzinnego, przypominające największy cud, jakiego dokonał Bóg. A zatem odbędzie się to w środę wieczorem, 6 kwietnia, w świątyni Shirat Hayyam. Wyruszymy stąd o 4:45 i prawdopodobnie wrócimy do kampusu około 9:00, szacuję, że.

Czy masz jakieś pytania na ten temat? Możesz dodawać i usuwać nazwiska aż do pierwszych zajęć lub dwóch po przerwie. Ale przekazuję to teraz po raz pierwszy. Czy masz jakieś pytania na ten temat? Ostatnim razem rozpoczęliśmy badanie niektórych najważniejszych punktów Księgi Ozeasza.

Powiedzieliśmy, że Ozeasz był rówieśnikiem Amosa w Królestwie Północnym. Pierwsza połowa VIII wieku p.n.e., czyli jak to nazywają nasi żydowscy przyjaciele, p.n.e., przed naszą erą. Jeśli kiedykolwiek weźmiesz do ręki książkę, w której jest napisane BCE, często jest ona napisana przez autora żydowskiego.

AD to CE, nasza era. Ostatnim razem mówiłem o niektórych poglądach na temat małżeństwa Ozeasza z Gomerem, co jest nieco problematyczne i otwarte na różne interpretacje. Ostatnią kwestią, którą poruszyłem, był punkt widzenia przedstawiony przez Abrahama Joshuę Heschela.

Mianowicie to małżeństwo miało dokładnie pokazać, co Bóg czuje do Izraela i musiał pod wieloma względami emocjonalnie przekazać ten głęboki patos, to głębokie poczucie tego, jak bardzo jest rozbity. I jak bardzo troszczy się o swój lud, który dosłownie oddałby się cudzołóstwu za innymi bogami.

Dlatego Heschel powiedziałby, że to doświadczenie było przede wszystkim korzystne dla samego proroka. I chociaż myślę, że możemy się zgodzić, że Bóg wyodrębnił proroków i przekazał im swoją wolę, swój najgłębszy patos i obawy. Musimy jednak zawsze pamiętać, że celem Boga przemawiającego do proroka nie było jedynie psychologiczne i emocjonalne zrozumienie patosu Boga, ale także prorok był nośnikiem objawienia.

Miało to więc oznaczać coś więcej niż wywarcie wpływu na proroka, miało to wpłynąć na otaczających go ludzi. Bóg zmienił proroka, aby prorok z kolei mógł wpłynąć na zmianę w innych. Jest to więc coś więcej niż zaznajomienie proroka z uczuciem boskiego współczucia, boskim patosem.

Prorok cierpi tak, jak cierpi Bóg. Ważny? Tak. Ale jego małżeństwo było dramatem, odgrywanym jako obiektywne doświadczenie mające na celu przekazanie ludziom boskiej prawdy.

Pismo Święte nie kończy się na proroku. Albo doświadczenie tego, co czuje Bóg, nie kończy się na proroku. Rzeczywiście jest to przekazywanie tych rzeczy innym.

Chciałbym podsumować jeden lub dwa inne krótkie widoki. Pierwsza dotyczy Gomer, która po ślubie z Ozeaszem zostaje nierządnicą. To bardzo popularna interpretacja.

Chodzi o to, że Bóg nigdy by tego nie zrobił, ponieważ jest Bogiem, który nigdy nie chciałby w żaden sposób na siebie wpłynąć tak grzeszną sytuacją. Raczej cała ta sytuacja przydarza się Gomer, żonie Ozeasza, po ich ślubie. Nie była kobietą niegodziwą, cudzołożną.

Była czysta, gdy Ozeasz ją poślubił. Ale po ślubie zwróciła się ku prostytutce, głosi ten pogląd. I tak polecenie z 1.2 tutaj, około idź, weź sobie żonę nierządnicy i miej dzieci nierządu, to polecenie nie odzwierciedlałoby faktycznego sformułowania, ale Boże wezwanie skierowane do proroka.

Z perspektywy czasu Ozeasz spogląda wstecz na swoje życie i tak je rozumie. Spoglądając wstecz na swoje wiele lat, zdaje sobie sprawę, że powołanie dotarło do niego, gdy wziął sobie żonę, która okazała się niewierna. Zatem proleptycznie tak właśnie by było.

I tak dla proroka Bóg w swojej wcześniejszej wiedzy wiedział, że to przydarzy się Gomerowi. Popadłaby w ten stan. Zatem, jak powiedziałem, określenie „wziąć żonę rozpustnicy” jest używane proleptycznie, wyprzedzająco.

Ozeasz widział, że ręka Boga doprowadziła do małżeństwa, które z ludzkiego punktu widzenia było naznaczone tragedią. A kiedy Ozeasz wspomina później swoje życie, pisząc, zastanawia się nad tym tragicznym doświadczeniem. Przyszłość Gomera w wierności, kiedy to zrozumiał.

Heschel rzeczywiście w przypisie do jednego ze swoich dzieł zauważa, że użyte tu szczególne hebrajskie wyrażenie może oznaczać osobę, której przeznaczeniem jest zostać nierządnicą lub prostytutką. Jeden potencjalnie. Jest to więc dość powszechny sposób rozumienia tekstu.

I wreszcie, jeszcze jeden sposób, w jaki czasami interpretowano małżeństwo, to to, co moglibyśmy nazwać poglądem naturalnym, poglądem dosłownym lub poglądem wartości nominalnej. Po prostu przeczytaj tak, jak się pojawia. Zatem pogląd ten wskazywałby, że najbardziej rozsądne wydaje się postrzeganie Gomer jako notorycznie rozwiązłej kobiety, którą Bóg wybrał do małżeństwa z Ozeaszem.

Dlaczego? Ponieważ Bóg chciał w bardzo drastyczny lub dramatyczny sposób wysłać wiadomość. Chciał przekazać to przesłanie prorokowi i jego ludowi w bardzo wyraźny sposób. Zatem przeglądając resztę Pisma Świętego, możesz powiedzieć: „No cóż, spójrz na Izajasza”.

Izajasz w rozdziale 20 mówi, że chodził nago i boso ulicami Jerozolimy i stał się pośmiewiskiem dla ludu, co było bardzo trudnym zadaniem. Albo spójrz na Jeremiasza. Bóg zabrania Jeremiaszowi zawarcia małżeństwa, co w patriarchalnym świecie byłoby zadaniem bardzo trudnym, i uczynił go przedmiotem niemałych podejrzeń, krzyżem trudnym do uniesienia.

Są inne punkty lub miejsca, do których możemy się udać w Piśmie Świętym, aby wskazać Boga, prosząc ludzi o wykonanie kilku bardzo nietypowych zadań, aby trwale wyrwać w ludzkich myślach przesłanie łaski i sądu. A to mówi o okropności sytuacji Ozeasza. Zatem pogląd ten ponownie sprowadziłby nas do równie prostego języka.

Rzeczywiście ożenił się z prostytutką. I dokładnie tak Bóg patrzył na swój lud. Ich miłość do niego dobiegła końca i nawiązali inny związek, oparty na bałwochwalczej, zmysłowej religii kananejskiej, obejmującej świętą prostytutkę, a Izrael był daleko od siebie.

W porządku, te różne poglądy mają wiele niuansów i nie mam czasu na bardziej szczegółowe omawianie ich, aby spróbować je skrytykować, ale chciałem, abyście byli świadomi niektórych głównych sposobów, w jakie postrzegano małżeństwo, które samo w sobie jest problematyczne. Teraz, patrząc na samo małżeństwo, i znowu, szerokie spojrzenie na Ozeasza, od jednego do trzeciego, ma charakter biograficzny. Własne małżeństwo proroka z Gomerem, historia tego nieudanego małżeństwa i stopniowego rozpadu małżeństwa, które opisując swoje życie osobiste, czytając te pierwsze trzy rozdziały, zdajesz sobie sprawę, że jest ono większe niż jego własne życie.

Ponieważ Bóg naprawdę opowiada historię Izraela i nawiązuje do Izraela poprzez tak wiele rzeczy w życiu proroka, w pierwszym rozdziale wspomniano o trójce dzieci. I zauważycie w 1-2, że udaje się on do Gomer, a ona rodzi mu syna; zauważysz w 1-3.

I tego syna, a właściwie każdego z trójki dzieci, ich imiona mają znaczenie symboliczne. To dzieje się cały czas w Biblii. Nazwij go Jezusem, on zbawi swój lud od grzechu.

Mesjaszem będzie Immanuel, Bóg z nami. I przynajmniej jeśli chodzi o Mateusza, bardzo mocne stwierdzenie boskości tego, który narodzi się z boskim, nadprzyrodzonym narodzeniem. Nazwy Pisma Świętego dość często przekazują lekcje.

Avram, wzniosły ojciec, staje się Abrahamem, ojcem wielu ludzi, czyli mnóstwa ludzi. Icchak, Izaak, śmiech, a śmiech jest ważny w narracji itp. W porządku, jest troje dzieci: Jezreel, Loruhamma i Lo-Ami.

Przyjrzyjmy się zatem narracji tutaj. Rodzi mu się pierwsze dziecko. Niektórzy uczeni kładą duży nacisk na fakt, że dopiero przy pierwszym dziecku pojawia się to małe słowo, ono, o którym mowa.

Urodziło się jeszcze dwoje innych dzieci, ale mu to nie mówi. Czy pominięcie jest istotne? Dla tych, którzy tak twierdzą, może to oznaczać, że jest prostytutką, a te dzieci mogły urodzić się komuś innemu. Czy to czytanie za dużo między wierszami? Być może.

Jednak jest powiedziane, że Jezreel jest pierwszym urodzonym dzieckiem, a Jizreel jest synem. W tym słowie kryje się podwójna gra słów: Jezreel. Jezreel oznacza, że Bóg rozprasza.

Bóg sieje lub wyrzuca, rozprzestrzeniając, tak jak ziarno rzucane jest na ziemię przez siewcę. Tak więc to pierwsze dziecko będzie zwane Jezreel jeszcze przez krótki czas, a ja ukarzę dom Jehu za krew Jezreela i położę kres królestwu domu Izraela. Ten pierwszy syn, Jezreel, sugeruje, że po tym, jak lud Izraela został rozproszony na wygnaniu, właśnie tutaj pojawiło się wyrażenie „dziesięć zaginionych plemion Izraela”, wpisz w Google B'nai Manasha, synowie Manassesa, jeden z bardzo fascynujących ruchów, nawet teraz, gdy mówimy, o setkach Żydów, którzy udali się aż na obszar Indii, przedostawali się stopniowo po rozproszeniu z północnego królestwa, a teraz współpracują z rządem Izraela.

Wcześniej, och, może siedem miesięcy temu, słyszałem, jak Izraelczyk współpracujący z rządem, pracujący z tymi ludźmi, wracał. Nawiązał także do kilku miast w Chinach, gdzie w związku z rozproszeniem się w najdalsze zakątki imperium asyryjskiego, przemieszczali się oni nadal na wschód; niektórzy z nich, i wielu z nich, chcą teraz wrócić do domu. Zachowali pewne zwyczaje z czasów Ozeasza.

Ale nastąpiło też dużo akulturacji, dużo przystosowania się do innych narodów, w których się znaleźli. Ale obiecano rozproszenie i królestwo północne zostanie podzielone, gdy Salmanasar V i Sargon II przyjdą do ataku, ale nawet wcześniej, już w 745 rpn, wkroczył Tiglat-Pileser i rozpoczął politykę deportacji i zabierania ludzi z odległych zakątków imperium asyryjskiego i osadzając ich w północnym królestwie, i to jest początek problemu samarytańskiego, który pamiętacie z czasów Jezusa. Żydzi nie rozmawiają z Samarytanami.

Dlaczego? Z powodu tych ludzi z Imperium Asyryjskiego, którzy zostali przeniesieni do tego regionu, gdzie obecnie pracuje Ozeasz. Zatem nastąpi rozproszenie lub wygnanie z powodu grzechu ludzi, ale jest tam również powiedziane, że Bóg ponownie zasadzi ich lub zasieje na ich ziemi. I stąd to podwójne znaczenie rozproszenia w sensie wygnania i ponownego zasadzenia lub zasiewu ich na swojej ziemi.

Zatem początkowa część mówi o tym, że Bóg jest zdenerwowany na dom Izraela. Obecnie wielokrotnie używa słowa Efraim, czołowe plemię północnego królestwa Izraela. Tutaj mówi: dom Izraela, werset 4: I w tym dniu złamię łuk Izraela w dolinie Jezreel.

Przewiduje rok 721. Przewiduje ostateczny upadek północnego królestwa. I dlaczego Bóg jest zdenerwowany na królestwo północne w tym konkretnym przypadku? Nawiązuje do domu Jehu.

Stolica JEHU. Jehu, być może go pamiętasz. To facet, który wściekle jeździ swoim rydwanem.

Zawsze mogłeś mu to powiedzieć na odległość. Gdybyś miał wartownika na ścianie i przez lornetkę wyjrzał na horyzont, chmurę kurzu, to byłby to Jehu, bo jeździ wściekle. Ale Jehu, ponieważ był osobą żarliwą i chcącą bronić sprawy Pana, zaczął mordować wszystkich czcicieli zasłon.

Z jednej strony można by pomyśleć, że wyświadcza Ozeaszowi przysługę. On jest siekierą w kazaniach, które głosi Ozeasz. Cóż, zrobił to wszystko w sposób bardzo samowolny i żądny krwi.

Był na wielkiej czystce. A jeśli spojrzymy na 2 Król. 9 i 2 Król. 10, jeden z najbardziej obrazowych opisów śmierci znajduje się na przykład w 2 Król. 9, pod Jehu, gdzie znajduje się ta kobieta, która propaguje cały ten Baalizm, któremu sprzeciwia się Ozeasz, i to Izebel, córka króla Tyru, która jest żoną Achaba. Zatem ona sama w sobie reprezentuje tę rzecz, którą należy wyeliminować.

I tak kilka osób pracujących w pałacu rzuca ją twarzą w dół. Jej krew rozpryskuje się na ścianie i na koniach. Depczą po niej.

Ludzie przychodzą, żeby jeść i pić i świętować, że została pokonana. Pismo Święte mówi, że czaszka, stopy i dłonie były jedynymi rzeczami, które z niej pozostały, kiedy poszli ją pochować. W ten sposób przedstawimy Ci wszystkie szczegóły graficzne, które pozwolą Ci wyrazić, co myślimy o Baalizmie.

I ta kobieta, która miała tę pasję, żeby ją popychać. A zatem była to masakra Jehu na domu Achaba. Bardzo krwiożercze czyny.

W 2 Królów 10:12 do 14:42 zabici są także książęta Ochazjasza. Tak więc w Jezreel była to Dolina Jizreel. Jizreel było spichlerzem starożytnego Izraela.

Jezreel, całą dolinę nazwano Lochami Bożymi. W okresie greckim słowo to zostało zgrecjonizowane, zhellenizowane i nazwano je Ezdraelon, co po grecku oznacza Jezreel. Dolina Boga Sieje.

I tak w Jizreel Jehu zamordował izraelskiego króla Jorama. Zamordował także jednego z królów południowego królestwa, króla Ochazjasza. Nie mówiąc już o Izebel, o której właśnie wspomniałem.

Tak więc dla Ozeasza, poza tym wszystkim, czyny te były strasliwymi zbrodniami, tak że ich wina mogła zostać odpokutowana jedynie przez upadek dynastii północy. Przypomina nam to dzisiaj, że w naszym społeczeństwie dzieją się pewne okropne rzeczy. Ale już nie będziemy wychodzić po uzi, karabiny maszynowe czy karabiny i nie brać prawa w swoje ręce, aby dokonać masakry lub czystki wśród ludzi, którzy robią rzeczy, których nie szanujemy.

Ten mściwy duch tak łatwo wymyka się spod kontroli, co widzimy w teologii wyzwolenia w Ameryce Łacińskiej, podczas gdy pogląd mający na celu obalenie bogatych, grubych kotów na szczycie piramidy, które drenują społeczeństwo i bogacą się kosztem biednych, jest kiedy ludzie pokonują tych ludzi, aby wyzwolić ich ziemię od ciemżyciela, często przejmują kontrolę nad pożarami. A w wyniku takiego buntu lub buntu przeciwko czemuś może dojść do zniszczenia nie tylko wielkiego majątku, ale i życia. Istnieje prawdziwe napięcie pomiędzy teologią wyzwolenia, a mianowicie: Bóg ma pasję do biednych, ale ile zła należy wyrządzić ciemżycielowi, który podobnie jak biedni jest stworzony na obraz Boga i choć jest źle ukierunkowany i niewłaściwy, istnieje czasami mamy tu dobrą równowagę, jeśli chodzi o bycie mistrzem prawości.

A ilu innych pokonasz w wyniku swojej pasji oczyszczenia świata ze zła? Tak czy inaczej, Jehu był winny i Bóg powiedział, że moc Izraela zostanie złamana. W wersecie 5, aby złamać łuk, broń w północnym królestwie, łuk i strzała, łucznicz. Zatem używa tutaj terminu wojskowego, aby po prostu powiedzieć, że potęga północnego królestwa dobiegnie końca i przepowiedziano jego niezdolność do złamania łuku.

Z tej samej przyczyny Bóg pociąga narody wokół Izraela do odpowiedzialności za międzynarodową moralność i szacunek dla życia. Dzisiaj te rzeczy są znacznie trudniejsze do uzasadnienia w świetle innych faktów, ale wojna była w ogromnym stopniu częścią życia w starożytnym świecie. Każdy naród miał boga wojny.

I Bóg spotyka się z Izraelem w tym świecie, ale podczas wojny Bóg czyni Izrael odpowiedzialnym. Chodzi o to, żeby nie wychodzić i robić swoje, i poszerzać swoje granice w ramach samej wolności. Zawsze jednak istnieje kontrola oraz podejście i cel, w jakim te rzeczy są wykonywane.

Istnieje w tym odpowiedzialność, jaką Bóg poniósł wobec przywódców i ludu, a nie każda wojna była świętą wojną. A wojny były inne. Ale także w tym konkretnym

przypadku pamiętajcie, że historia Biblii jest napisana ze stronniczością na korzyść południowego królestwa.

To dobrzy goście. Oni są nieprzerwaną dynastią Dawida w Jerozolimie. Ci goście z północy odłączyli się i dlatego, jak czytamy w kronikach, jak w zapisie, królowie północy rządzą przez tyle lat i czynili to, co złe w oczach Pana.

To znaczy, tak ich postrzegano. I nawet jeśli zrobili coś całkiem przyzwoitego, nadal byli tymi złymi. Zatem musicie zrozumieć tę stronniczość, z jaką pisana jest historia.

Lubimy myśleć, że każdy podręcznik w bibliotece Gordona nie jest napisany z uprzedzeniami, z określonym punktem widzenia, jeśli nie z toporem do miażdżenia w obronie określonego punktu widzenia. Jednym z prawdziwych wyzwania związanych ze stypendium, a w szczególności z pisanem pracy jako student, jest to, że możesz zbadać dany temat z całkowicie otwartym umysłem, indukcyjnie przeczytać całą książkę, zagłębić się w materiał i zdecydować, gdzie dowody cię prowadzą, zamiast chodzić wcześniej do biblioteki i wybierać książki, bo znasz już odpowiedź na temat swoich badań, i zdobywać te książki, które bronią twojej tezy i stanowiska, za którym chcesz się kłócić, a potem grzecznie zignoruj inne książki lub inne argumenty, które sprawiają, że Twój punkt widzenia nie wygląda najlepiej. Obiektywna nauka jest taka, jak twierdzi John Bright, że nawet przy otwieraniu Biblii egzegeza oparta na założeniach jest niemożliwa.

Wszyscy otwieramy Biblię, przedstawiając przeszłe doświadczenia i pewne wydarzenia. Nie da się tego zrobić z tabula rasa, z całkowicie czystą kartą. Mamy swoje założenia.

A niektórzy z nas mają nawet uprzedzenia. Jeśli zaczniesz od Biblii, ponieważ jest ona wyłącznie dziełem literackim i wytworem człowieka, będzie pełna niespójności. Następnie, jeśli otworzysz Biblię i będziesz wykonywać swoją pracę w ten sposób, wtedy dojdiesz do wniosków, które nie traktują Pisma Świętego jako Słowa Bożego, a zatem nie można mu ufać, a ostatecznie całkowicie na nim polegać.

Zatem nawet jeśli zaczniesz studiować, twój punkt wyjścia w kontaktach z Pismem Świętym będzie taki, że to jest Słowo Boże i to jest aprioryczne podejście do tego zadania, a nie omylny ludzki dokument literacki stronniczy tylko w jednym punkcie pogląd. Zakończysz swoje badania z tym samym założeniem. Zatem myślę, że skoro Kościół zawsze działał w oparciu o dwa wielkie założenia teologiczne i jedno z tych założeń w świecie krytyki czytelników, choć jest to ważne i musimy to usłyszeć, to założenie to nie jest takie, że każdy może to rozważyć i Opinia każdego jest tak samo dobra, jak punkt widzenia następnej osoby.

Musimy się tylko słuchać i dogadywać. Nie jest to założeniem czytania Biblii. Założeniem jest, że Bóg istnieje i objawił się w tym bosko objawionym tekście.

Przejdźmy więc do tego i zobaczmy, czy możemy usłyszeć i zrozumieć, co Bóg mówi, korzystając z dobrych narzędzi gramatyczno-historycznego studiowania Pisma Świętego w obrębie jego gatunku i dzieła z tego punktu widzenia. Musimy słuchać, co mają do powiedzenia inni ludzie, ale ostatecznie ważniejsze jest, abyśmy słuchali, co autor miał na myśli do przekazania, niż starali się, aby autor patrzył na to moim sposobem, bo ja tak to widzę w tym. I to jest moje uprzedzenie.

W porządku, dziecko numer jeden, Gomer, Behrs, Jezreel. Rozproszeni, ale ponownie zostaną zasadzeni, ponieważ kiedy czytasz te pierwsze trzy rozdziały, zdajesz sobie sprawę, że dla tych ludzi nastąpi odnowienie. Nie oznacza to trwałego zerwania ich więzi z Bogiem.

Drugie dziecko nazywa się Loruhamá . Rdzeń rhm, jeśli wolisz, w języku hebrajskim, ten rdzeń przekazuje ideę litości i miłosiernej troski. Oznacza to, że czujesz coś w żołądku.

Nie, rhem to hebrajskie słowo oznaczające łono, więc kiedy wypowiadasz to słowo „nie żałować”, oznacza to, że nie czujesz go w okolicy jelit. I tak rodzi się drugie dziecko, córka, werśet 6, a jej imię brzmi Lo, co oznacza „bez litości”. Innymi słowy, Bóg nie będzie już poruszony w najgłębszej części swojej istoty.

Okazał swemu ludowi współczucie, miłosierdzie i łaskę, ale nie miał zamiaru okazywać litości nad domem Izraela. Ale on szybko zmienia zdanie w wersecie 7 i mówi: Zamierzam spędzić tam trochę więcej czasu z Judą. Obydwoje zostaniecie wygnani.

Królestwo Północne, zesłany do Asyrii. Królestwo Południowe, Juda, wygnanie do Babilonu. Ale w przypadku Judasza pozwolę strunom grać dłużej, nie teraz, o czym on tutaj wspomina.

Mówi, że na razie będę miał ruhamę , zlituję się nad domem Judy, a gdzie nie zostaniecie wybawieni od molocho asyryjskiego, tam wybawię Judę z Atak asyryjski. Ale nie zamierzam tego robić za pomocą wielkiej armii w Południowym Królestwie. Zwróć uwagę na to, co mówi Pismo, werśet 7. Wybawię Judę, wasz siostrzany naród na południu, przez Pana, ich Boga.

Nie zrobię tego łukiem, mieczem, wojną, końmi ani jeźdźcami. Wielu uczonych uważa, że jest to aluzja do Sennacheryba. Pamiętajcie, że w roku 701 Sennacheryb zdobył już 46 otoczonych murami miast Judy.

Teraz jest w drodze do Jerozolimy. Ezechiasz przygotowuje się do ataku. Ten cudowny tunel wodny Ezechiasza w Jerozolimie, od sadzawki Siloam do źródła Gichon, tam w dolinie, w dolinie Cedronu.

więc zapewnić sobie odpowiedni dopływ wody. Przygotowywał się do tego ataku, ale co mówi Pismo? O tym doświadczeniu opowiada niezwykle nocne obalenie 185 000 armii asyryjskich przez tak zwanego Anioła Pańskiego (2 Król. 19). Herodot, historyk z V w. p.n.e., twierdzi, że było to jak dżuma, rozprzestrzeniona prawdopodobnie przez myszy w obozie żołnierzy asyryjskich otaczających Jerozolimę.

Nie wiemy, jak doszło do tego największego, jednorazowego, nagłego zagłady blisko 200 000 żołnierzy w ciągu jednej nocy. Wydaje się, że właśnie o tym mowa w tym miejscu, ponieważ Ezechiasz został wówczas oszczędzony. Ezechiaszowi nie tylko oszczędzono upadku Jerozolimy pod rządami Sennacheryba, ale nawet oszczędzono mu życie na kolejne 15 lat.

Ponieważ mamy wiele równoległych tekstów, w tym Izajasza, które mówią o tym niezwykłym, bogobojnym królu. Być może stało się tak za sprawą Ezechiasza, człowieka, który wprowadził muzykę do kultu świątynnego, wraz ze wszystkimi instrumentami. Ezechiasz, dobry człowiek, który powiedział: hej, sprawmy Paschę i załatwmy rozłam między Północą a Południem.

Pozwolę wam nawet przyjechać tu z północnego królestwa do Jerozolimy. Udało mu się to i miał całkiem niezłą reakcję, próbując uzdrowić przeszłą historię. I stało się to później za Jozjasza, który później poszedł za Ezechiaszem przez kilku królów.

Zatem południowe królestwo upadnie dopiero w roku 586. Ale Bóg przyniesie wybawienie. Ostatnim dzieckiem jest Lo-Ami, a nie moi ludzie.

Oznacza to oczywiście całkowite zerwanie związku małżeńskiego. Ale było to tylko tymczasowe rozstanie, a nie trwałe. Z pewnością sugeruje to, że w narodzinach trzeciego dziecka, syna, to, co zaczęło się na Synaju, będę waszym Bogiem, wy będziecie moim ludem, formuła przymierza.

Zapomnij o tym. Nie zachowałeś się w ten sposób. I tak nastąpi odrzucenie.

Nie jest to trwałe odrzucenie, ale spowodowałoby wygnanie i zniszczenie królestwa północnego jako jednostki politycznej. Byłoby rozbite. Ale to zerwanie relacji przymierza zostanie później przywrócone.

Przywrócenie jest wspomniane na końcu rozdziału, rozdziału 1. Pomimo wyroku na zatwardziałego Izraela, to jednak małe słowo, które prowadzi w wersecie 10: A jednak liczba ludu Izraela będzie jak piasek morza. To orientalna hiperbola. Innymi słowy, będzie ich strasznie dużo.

Orientalna hiperbola. Lud Izraela będzie jak piasek morski, którego nie da się zmierzyć ani policzyć. A w miejscu, gdzie im powiedziano: Lo-Ami, nie jesteście moim ludem, powiedzą im, synowie Boga żywego.

I zgromadzi się lud Judy i lud Izraela. Teraz patrzy znacznie dalej w korytarz czasu. I powołają dla siebie, a nie poszczególnych królów, króla w królestwie północnym, który będzie panował w tym samym czasie, co król w królestwie południowym.

I dlatego studiowanie Biblii 101 na temat podzielonego królestwa jest bardzo zagmatwane. Ponieważ masz listę zakupów zawierającą około 20 królów na północy i około 20 na południu. I wielu z nich panuje jednocześnie lub w tym samym czasie.

Teraz znów mówi o powrocie niejako do monarchii, przynajmniej z jednym władcą. I wyznaczą sobie jedną głowę. Teraz sugeruje, że nastąpi znacznie dalej w epokę mesjańską, kiedy nastąpi pełne przywrócenie tego stanu rzeczy.

Zatem obydwaj ci ludzie wyznaczą sobie jednego szefa. Wzrost Izraela tutaj może oznaczać, że rodzina Abrahama i rodzina przymierza powiększą się, ponieważ jesteśmy dziećmi Abrahama. I rozszerzyliśmy tę definicję rodziny Abrahamowej poprzez wiarę Abrahama.

I tak doszło do wszczepienia pogan w to samo drzewo oliwne. Zatem Izrael nadal tam jest, a poganie zostali wszczepieni w ród Boży, stając się ludem Bożym. A kiedy Paweł użył tego w Liście do Rzymian 9, istnieje różnica pomiędzy denotowaniem a konotacją.

I wydaje się, że w Nowym Testamencie Paweł chce konotować, to znaczy chce przyjąć zasadę rozszerzonej idei, odnowionego i odnowionego ludu i włączyć w to pogan. To znaczy, byli to ludzie, którzy nie byli ludem Bożym. A Bóg okaże współczucie poganom, czyli ty i ja.

I my możemy stać się częścią ludu Bożego. I my mamy zostać włączeni do tej rozszerzonej rodziny Abrahamowej. Zatem to, co widzimy w rozdziale 1, to kara, Jezreelu.

Następnie wycofanie, nie kochany. A potem, na koniec, całkowite wyobcowanie, a nie mój lud. Rozdział 2 pozostaje związany z koncepcją Ozeasza i Gomera.

Rozdział ten zaczyna się od sytuacji małżeńskiej Ozeasza w wersecie 2. Wkrótce jednak zamienia się on w obraz narodu izraelskiego pod postacią małżeństwa, które się nie udało. Chcę tylko podkreślić kilka najważniejszych punktów. W 2.2 słowa przypominają starożytną formułę rozwodu.

Błagaj swoją matkę, błagaj, bo ona nie jest moją żoną, a ja nie jestem jej mężem. W wersecie 3 rozbierz ją do naga. Była to kara za cudzołóstwo, co potwierdzają tablice Nezu z Asyrii.

Wspomniano o tym w 16. rozdziale Ezechiela. Poza tym powiedziała, że nie tylko o tym rodzaju karze za cudzołóstwo, o której mowa w wersecie 5., „Pójdę za moimi kochankami”. To jest Izrael.

Baal i inni bogowie, co Baal w systemie kananejskim dał swoim czcicielom? Chleb, woda, wełna, len, oliwa i napój. Wszyscy są spokrewnieni z Baalem, bogiem natury. Ten, kto daje obfite żniwo i reprodukcję, zajmuje się ziemią.

Bóg mówi, że ukarze swój lud i sprowadzi go z powrotem. Ogrodź drogę cierniową, aby ten marnotrawny powrócił. W wersecie 8 mamy biblijne trio rolnicze.

A kiedy zbliżasz się do Baalizmu, te trzy najważniejsze produkty rolne znajdują się w samym sercu Baalizmu. Dlatego Baalizm był tak atrakcyjny. Zboże, wino, oliwa, te trzy.

Gospodarka miała strasznie dużo wspólnego z polami zboża, produkcją pszenicy i chleba. Wino, czyli winnice, a drzewa oliwne, oliwa. A te trzy są często łączone lub łączone, aby wyrazić podstawowe elementy tej ziemi.

To są ci trzej, o których w systemie kananejskim, jak wierzone, zapewnił te rzeczy Baal. Ale w tekście jest napisane, że nie wiedziała, że to ja jej to dałem, a nie bóg natury. Jestem bogiem stworzenia i dałem wam te rzeczy, abyście codziennie się wspierali.

W dalszym ciągu mówi się, że Bóg położył kres świętom Izraela, a jego winorośl i drzewa figowe zostaną usunięte z powodu Baalów. A potem przechodzisz do punktu kulminacyjnego pod koniec rozdziału 2, kiedy Bóg przyniesie odnowienie niewiernego Izraela. A to oczywiście dotyczy Gomera.

To pojednanie zaczyna się od inicjatywy męża. Co ciekawe, podobnie jak w przypadku wielkiego małżeństwa na Synaju zapoczątkowanego z Bogiem, tekst mówi, że Bóg zstąpił, a Mojżesz wszedł na górę, aby reprezentować Izrael. Jak już powiedzieliśmy, właśnie dlatego pan młody schodzi do ołtarza jako pierwszy i czeka na pannę młodą.

Idea boskiej inicjacji w przymierzu, jeden z powodów, dla których wierzę w przyszłość Izraela, wynika z tego, że Bóg inicjuje, a Izrael dopełnia. Jednak aby całkowicie złamać przymierze, potrzebne są dwie osoby. I Jahwe nie złamie przymierza, chociaż Jego lud jest krnąbrny i niedoskonały i nie dotrzymuje końca przymierza dla celów Bożych i dla Jego własnej wierności.

Jeśli chcesz dowiedzieć się, jak funkcjonują ceremonie zaślubin w społeczności żydowskiej, to jest to najważniejszy tekst w Biblii. To jest przymierze, małżeństwo jako przymierze. A przywrócenie i po prostu chcę na szybko wspomnieć te słowa na zakończenie.

Mówi tu o stałym związku. W owym dniu zawrę przymierze – mówi – i to przymierze będzie trwałym, wiecznym zaręczynami. I tak w starożytnych hebrajskich formułach ślubnych, ten fragment jest cytowany, nawet we współczesnej społeczności żydowskiej, ten fragment jest cytowany.

I zauważcie, że tutaj zbudowano pięć słów. Przede wszystkim zedek , czyli sprawiedliwość. Mówi, że zaręcę cię ze sobą na zawsze w prawości, sugerując właściwe uczynki, postępując właściwie, zedek .

Po drugie, mówi, zaręcę cię sprawiedliwie, co znowu oznacza, że aby małżeństwo mogło się udać, musi istnieć partnerstwo, musi panować równość, sprawiedliwy i równy podział, co oznacza miszpat . Heschel ma wspaniały rozdział, który czytasz w tym kursie na temat mishpat . Po trzecie, używa słowa hesed, o którym powiem więcej później, ale jest to miłość przymierza, miłość niezachwiana, miłość lojalna.

To rodzaj trwałej, upartej wierności w miłości. To właśnie sprawia, że małżeństwo działa. To miłość pełna zaangażowania, wbrew temu, co mówią Paul Borgman i Glenny.

Hesed zawsze się z tym zgadza, nie pozwolę ci odejść. To nie emocje, to lojalność, niezłomność, trzymaj się, uparta wierność. Rachamim jest czwartym, współczuciem.

Widzieliśmy to słowo w rozdziale pierwszym, które oznaczało troskę i troskę. I dlatego jeszcze raz doświadczy tego współczucia. A potem ostatnie, używając słowa emunah , zaręcę cię w emunah , w wierności.

Stało się to oczywiście okrzykiem bojowym reformacji protestanckiej. Porozmawiamy o tym, gdy będziemy mówić o Habakuku. Sprawiedliwy będzie żył dzięki emunie .

Paweł miał inne zdanie lub interpretację niż pierwotnie zrobił Habakuk. Oznacza to jednak wierne, niezawodne i niezłomne zaangażowanie. W porządku, to są słowa: zedek , miszpat , hesed, rahamim i emunah .

Wszystkie te słowa wpisują się w historyczną formułę małżeństwa. To przywrócenie oznacza zatem, że jeśli lud Boży ma zostać przywrócony, to są to cechy, których On oczekuje od swego ludu, aby mieć wspaniałe małżeństwo. U nas działa to na poziomie horyzontalnym.

Chcemy wspaniałego małżeństwa. To są rzeczy, które muszą być częścią małżeństwa. To prawda o Bogu w stosunku do Jego ludu.

A małżeństwo ludzkie jest odbiciem tego, co Bóg czyni dla swojego ludu. W porządku, odbiorę tam w piątek na następnych zajęciach.

To jest dr Marv Wilson w swoim nauczaniu o prorokach. To jest sesja 15, Ozeasz, część 2.